

ମେସର୍ସ ମାର୍ଗଲ୍ ସନସ୍ ଏବଂ କୋ. (ଆଇ) ଲିମିଟେଡ୍

ବନାମ

ମେସର୍ସ ସାହି ଓରେଗାନସ୍ (ପି) ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଜାନୁଆରୀ 29, 1999

[ଜି. ବି. ପକ୍ଷନାୟକ ଏବଂ ଏମ୍. ବି. ଶାହ, ନ୍ୟାୟାଧୀଶ]

ଦେଖାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908 :ଧାରା 2 (12) - ମଧ୍ୟକାଳୀନ ଲାଭ - ନ୍ୟାୟାଳୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ବିଳମ୍ବର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତତା - ବିଚାରାଦେଶଧାରୀଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥର ସୁରକ୍ଷାର ଆବଶ୍ୟକତା - ଚାରି ଜଣ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀ ଘରମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର କରାଯାଇଥିବା ଉଚ୍ଚେଦ ମକଦ୍ଦମା- ଆଧାର - ଉଡା ଦେବାରେ ବିଫଳତା ଏବଂ ଉପପକା ଦେବା - କେବଳ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥନ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିବା ବିଚାରାଦେଶ- ସମସ୍ତ ଚାରି ଜଣ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାରାଦେଶପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି - ଜଣେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ - ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନ - 31 ଡିସେମ୍ବର, 1984 ରେ କିମ୍ବା ପୂର୍ବରୁ ବିଚାରାଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ - ତଥାପି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବିଚାରାଦେଶନିଷ୍ପାଦିତ ହୋଇନାହିଁ - ତା' ପରେ, ମୂଳ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଜାସ୍ପଦ୍ଧ ଅଧିକାର ଦାବି କରୁଥିବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର କରାଯାଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା - ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ ଆବେଦନକାରୀ ଘରମାଲିକ 1.1.1984 ରୁ 30.6.1996 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଖଲ ଏବଂ ମଧ୍ୟକାଳୀନ ଲାଭ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତି - ମାସିକ ପିଛା 443.93p ଟଙ୍କା ହାରରେ ମଧ୍ୟକାଳୀନ ଲାଭ ଦେବାକୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନ ଖାରଜ - ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ 1984 ମସିହାରୁ ଏହି ଆଦେଶର ଚାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତି ବର୍ଷପୁଟ ପ୍ରତି 10ଟଙ୍କା ହାରରେ ଏବଂ ତା' ପରେ ମକଦ୍ଦମା ଫଏସଲା ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 20 ଟଙ୍କା ହାରରେ ମଧ୍ୟକାଳୀନ ଲାଭ/କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉଚିତ ।

ଦେଖାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା : ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 420/1999 ।

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ପି. ସଂଖ୍ୟା 5230/1997ରେ ବନ୍ଦେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 17.11.97 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଡି. ଏ. ଦାଭେ, ଗୋପାଳ ଜୈନ, ଶ୍ରୀମତୀ ନନ୍ଦିନୀ ଗୋରେ ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ଏମ୍. କରଞ୍ଜିଖାଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଟି. ଆର୍. ଆନ୍ଧ୍ୟାରୁଜିନା, ଏଚ୍. ଏନ୍. ସାଲଭେ, ସୁଶ୍ରୀ ଇନ୍ଦୁ ମାଲହୋତ୍ରା, ତ୍ରିଦୀପ ପାଇସ୍, ସୁଶ୍ରୀ ମଧୁ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଅଞ୍ଜୋଲି ସିଂ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା । ନିମ୍ନଲିଖିତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ 16 ଜୁନ୍, 1969 ରେ 1962 ର ଉଡ଼ା ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 594/5333 ରେ ଉଚ୍ଚେଦ ପାଇଁ ଏକ ବିଚାରାଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲା । ଏହି ମକଦ୍ଦମା (i) ମେସର୍ସ ଯୁନାଇଟେଡ୍ ଆର୍ଟିଷ୍ଟ୍ କର୍ପୋରେସନ୍ (ମୂଳ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1), (ii) ପଶ୍ଚିମ ଭାରତ ପ୍ରେକ୍ଷାଗୃହ ଲିମିଟେଡ୍ (iii) ମେସର୍ସ ହାଲଦା ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କମ୍ପାନୀ, ଏବଂ (iv) ଘର୍ଷଣ ପ୍ରତିରୋଧୀ ବିନ୍ୟାସ ନିଗମ ଲିମିଟେଡ୍ (ମୂଳ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 2, 3 ଏବଂ 4 ଯଥାକ୍ରମେ) ଉଚ୍ଚ ପରିସରର ଖାଲି ଦଖଲ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ ମୂଳ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଛଅ ମାସର ଅବଧି ପାଇଁ ଉଡ଼ା ଦେବାକୁ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ବେଆଇନ ଭାବରେ ପରିସରକୁ ଉଡ଼ା ଦେଇଥିବାରୁ ଏହି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଚାରାଦେଶ କରିଥିଲେ । ଅପିଲ୍ ସଂଖ୍ୟା 534/1969ରେ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନ ଉପରେ, ମୂଳ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଚାରାଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ରୁ 4କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖାରଜ କରିବାର ବିଚାରାଦେଶକୁ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1695/1979 କୁ ଆଗତ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମୂଳ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଚାରାଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ କରିବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶକୁ ମଧ୍ୟ ମୂଳ ପ୍ରତିବାଦୀ 2,3 ଏବଂ 4 କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଚାରାଦେଶ ପାରିତ କରି ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା । ରାୟ ଏବଂ ବିଚାରାଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମେସର୍ସ ହାଲଦା ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କମ୍ପାନୀ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଦାଖଲ

ମାର୍ଗଲ ସମସ୍ତ ଏବଂ କୋ. ବନାମ ସାହି ଓରେଟାନସ୍ (ପି) ଲିମିଟେଡ୍

କରିଥିଲେ । ସେହି ଆବେଦନକୁ 1984 ମସିହା ମେ 4 ତାରିଖରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ତିସେମ୍ବର 31, 1984ରେ କିମ୍ବା ତା ପୂର୍ବରୁ ବିଚାରାଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯିବ ନାହିଁ, ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ସେଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉପରେ ଏକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦାଖଲ କରିବେ । କୌଣସି ଏକ କାରଣରୁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣରୁ ଉକ୍ତ ବିଚାରାଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସି.ପି.ସି.ର ଆଦେଶ XXI ନିୟମ 22 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ଆବେଦନରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ 9.9.1991 ରେ ବିଚାରାଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଏବଂ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନର ଉତ୍ତରଦାତା ଏହି ଆଧାରରେ ଦଖଲରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ସମ୍ପର୍କିତ ଦଖଲରେ ଅଛନ୍ତି ।

ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆବେଦନ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବାରୁ, ଉତ୍ତରଦାତା ବମ୍ବେର ଲଘୁ ବିବାଦ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ R.A.D. ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 2152/1991ଭାବରେ ଏକ ଘୋଷଣାତ୍ମକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ସେ 1973 ମସିହାରୁ ମେସର୍ସ ହାଲଦା ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କମ୍ପାନୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଜଣେ ଉତ୍ତାଟିଆ ଥିବା ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇ ତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାସ୍ତବ୍ଧ ଅଧିକାର ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ମକଦ୍ଦମାରେ, ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକାରୀ (ରାୟରେ ବିଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ) ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିବା ବେଦଖଲ ପାଇଁ ବିଚାରାଦେଶ କିପରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇନାହିଁ ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଦଖଲ ତୁରନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ 1.1.1984 ରୁ 30.6.1996 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଚଳିତ ବଜାର ଉତ୍ତାରେ ମଧ୍ୟକାଳୀନ ଲାଭ ଜମା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦଖଲ ହସ୍ତାନ୍ତର ପାଇଁ ଅନୁରୋଧକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମକଦ୍ଦମାର ବାଦୀ ଅର୍ଥାତ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେ ଉକ୍ତ ଅବଧି ପାଇଁ ପ୍ରତି ମାସରେ 443.93ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟକାଳୀନ ଲାଭ ଭାବରେ ଦେବା ଉଚିତ୍ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରସଙ୍ଗଟିକୁ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ସେହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି । ଯେତେବେଳେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା, ପକ୍ଷମାନେ ପ୍ରସଙ୍ଗଟିକୁ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସମାଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଥର ମୁଲତବି ରଖିଥିଲେ । ତଥାପି, ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସମାଧାନ ହୋଇପାରି ନାହିଁ ।

ତଥ୍ୟର ବର୍ଣ୍ଣନାରୁ, ଯଦିଓ ଏହା ଆମକୁ ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷମାନ ହେଉଛି ଯେ କୌଣସି ନା କୌଣସି କାରଣରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ବିଚାରାଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉନାହିଁ, ଆମେ ଏହାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବୁ ନାହିଁ ଯେ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ କାରଣ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଚାରାଧୀନ ଅଛି । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଦୃଷ୍ଟିରୁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଟଣା ଯାଇଥାଏ ଏବଂ କେତେକ ସମୟରେ ଏହା ଅତ୍ୟଧିକ ବୈଷୟିକ ହୋଇ ଅସମାପ୍ତ ପ୍ରକୃତିରେ ପରିଣତ ହୋଇଥାଏ, ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅସତର୍କିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଏକ ଆଇନଗତ ଜାଲ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ବିଳମ୍ବ ହେତୁ ଅସାଧୁ ପକ୍ଷମାନେ ଅଯଥା ଫାଇଦା ଉଠାନ୍ତି ଏବଂ ଭୁଲ ଦଖଲରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଜଟିଳତାର ଅଯଥା ସୁବିଧା ଉଠାଇ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନରେ ବିଳମ୍ବରେ ଖୁସି ଅନୁଭବ କରନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାଶୁଣା ଯେ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ପାଇଁ ଏକ ବିଚାରାଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପରେ, ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ଦୀର୍ଘ ସମୟ ନେଇଥାଏ । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ରାୟର ବିଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତକ୍ଷ୍ମ ସ୍ଵାର୍ଥର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହାଦ୍ଵାରା ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ସୁବିଧା ଯାହା ବଜାର ଭଡ଼ା ସହିତ ସମାନ ହୋଇପାରେ, ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଧାରଣ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ବିଚାର ରଣଦାତାଙ୍କ ସ୍ଵାର୍ଥ ରକ୍ଷା ପାଇଁ, ଉପଯୁକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାସ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ସମ୍ପତ୍ତି ଧାରଣ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ବଜାର ଭଡ଼ା ସହିତ ସମକକ୍ଷ ହୋଇପାରେ। ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲାରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରାପକଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କରିପାରିବେ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି ଧାରଣ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପ୍ରାପକଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇପାରିବେ ଏବଂ ପ୍ରାପକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିବା ରାଜକୀୟତା ରାଶି ଜମା କରିବାକୁ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟର ସ୍ଵାର୍ଥ ପୂରଣ କରିପାରୁଥିବା ଏପରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଦେଶ ପାରିତ କରିପାରିବେ । ଏହା ବାଦୀଙ୍କୁ, ଯାହାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବିଚାରାଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ହସ୍ତାନ୍ତରଣ ସମେତ ସମ୍ପତ୍ତିର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଅଧିକ ହାନି ପହଞ୍ଚାଇବାରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଏହି ଆଧାରରେ ନଭେମ୍ବର 1962 ରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା, ଯେ ସେଠାରେ ବେଆଇନ ଭାବେ ଉପପକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ଆଧାରରେ ମକଦ୍ଦମାକୁ ବିଚାରାଦେଶ କରିଛନ୍ତି । ମେସର୍ସ ହାଲଦା ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ, ଏହା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ମେସର୍ସ ହାଲଦା ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ

ମାର୍ଗଲ୍ ସମସ୍ତ ଏବଂ କୋ. ବନାମ ସାହି ଓରେଟାନସ୍ (ପି) ଲିମିଟେଡ୍

କମ୍ପାନୀ ଠାରୁ 1973 ମସିହାରେ କିମ୍ବା ପ୍ରାୟ 2500 ବର୍ଗଫୁଟ ପରିମିତ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକାନା ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ 1978 ରେ ମେସର୍ସ ହାଲଦା ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କମ୍ପାନୀ ସହିତ ଏକ ସହଭାଗୀତା ଚୁକ୍ତିନାମା କରିଥିଲେ ।

ବଜାର ଭତ୍ତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦାଖଲ ସମେତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଉପସ୍ଥାପନାଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରିବା ପରେ ଏବଂ ବିଚାରାଧୀନ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ବିବାଦର ଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ କୌଣସି ମତ ପ୍ରକାଶ ନକରି, ଆମେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗର ଫଏସଲା କରିବାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ମନେ କରୁଛୁ :

(1) ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ମକଦ୍ଦମା ଯେତେ ସତ୍ତର ସମ୍ଭବ ନିକାଶ କରାଯିବ, ବିଶେଷ କରି ଆଜିଠାରୁ ଏକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ;

(2) ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ 1984 ମସିହାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତି ବର୍ଗଫୁଟ ପିଛା 10 ଟଙ୍କା ହାରରେ ଏବଂ ଆଜିଠାରୁ ମକଦ୍ଦମାର ଫଏସଲା ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 20 ଟଙ୍କା ହାରରେ ମଧ୍ୟକାଳୀନ ଲାଭ/ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମୟରେ, ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିବା ଦେୟଗୁଡ଼ିକର ସମାଯୋଜିତ କରାଯିବ । ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବକେୟା ରଣ ସମ୍ପନ୍ନରେ, ଏହା 12ଟି ସମାନ ମାସିକ କିସ୍ତିରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନଟିର ଫଏସଲା କରାଯାଇଛି । ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ.

ଆବେଦନର ଫଏସଲା କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଦ୍ୱୟ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ

ଅନୁବାଦକ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।